Dorian DUMA
POVESTE CU PUI DE CANIBALI

Care eu când mergeam cu bicicleta pe marginea unui şanţ, am găsit un pui de canibal. Pe loc l-am luat şi l-am dus acasă unde l-am ascuns sub pat, că era ascunzatoarea mea favorită.
- Ce ascunzi acolo, m-a întrebat mama, care ea nu voia să mă creadă că nu ascund nimic, fiind un mincinos înnăscut de când mă ştiu.
- Un pui de crocodil.
- Tu iară mă minţi, s-a supărat mama şi şi-a băgat capul sub pat unde puiul de canibal n-a stat de doua ori pe gânduri şi a muşcat-o pe mama de nas.
Aşa că eu m-am chivernisit cu o nuia după cap de-am crezut că mă ia dracu de ce tare m-a usturat.
După două zile, nasul mamei a crescut cât un cartof iar în a treia zi mama a început să umble aplecată din cauză de greutate. Eu m-am înfiorat tot iar tata a chemat ambulanţa care n-a vrut s-o ducă pe mama, şoferul a zis că nu cară monştrii cu mşsina salvării. Aşa că tata n-a avut încotro, a pus-o pe mama pe ruda de la bicicletă, pe mine pe portbagaj şi ne-a pedalat până la urgenţă.
- Doamna e clown? a întrebat domnul doctorul de gardă.
- Nu, e mama copilului ăstuia, a tuşit tata şi m-a arătat pe mine cu arătătorul.
- Adică sunteţi căsătoriţi?
- Cam aşa ceva, a recunoscut tata, dar nasul i-a crescut foarte recent. Vă rog, se mai poate face ceva?
- Depinde. Aduceţi-mi o pobă de urină şi vă spun!
- Şi băiatul?
- Şi.
Tata m-a pus să mă piş eu, în amândouă borcanele, a zis că ce-ar fi să-i jucam un renghi doctorului că lui îi cam tremurau mâinile, aşa că eu l-am lăsat pe puiul de canibal să dea probele, de inhibat ce eram şi eu şi de mincinos.
Dar de unde să-l păcălim pe doctorul că doctorul ne-a luat la rost pe loc, de şmecheros ce era.
- A cui e urina?
- Tata s-a pişat în amândouă borcanele, am recunoscut eu şi pe loc i-a revenit mamei nasul la loc, chiar mai arătos ca înainte că tata s-a îndragostit iară şi a cerut-o pe mama de nevastă în cabinetul medical.
De bucurie, mama a spus da cu gura mare, dar cu o condiţie pe care am uitat-o şi a vrut să ne pupe pe toţi la rând, însa, când i-a venit rândul doctorului, tata s-a interpus între ea şi doctorul şi atunci doctorul l-a ameninţat că-l dă în judecată pentru inducerea în eroare a opiniei publice.
- Ce vrei să spui, s-a infuriat tata, că deţii monopolul opiniei publice?
Am ajuns acasă gâfâind din cauza unui hoţ care ne-a furat bicicleta. De doctor am scăpat după ce ne-a fugărit prin toata parcarea spitalului, de era să ne dăm duhul. Norocul ne-a venit dinspre un pacient aparent inofensiv care i-a făcut piedică doctorului pentru că şi doctorul i-a făcut curul sită de injecţii. În semn de recunoştinţă i-am oferit pacientului puiul de canibal de care nici gând să mai aud ceva.
Un singur lucru e clar, în urma păţaniei m-am lasat de minciuni. Că minciunile nu-s bune, că te fac să minţi şi dacă minţi lumea crede că esti mincinos şi pe urmă te apucă mustrările de conştiinţă. Iar mustrările de constiinţă nu te lasă să dormi noaptea şi atunci începi să visezi pui de canibali sau fete în pielea goală şi ori te scoli cu părul măciucat ori cu nişte pofte de nedescris şi nesuportabile care provoacă tulburări de nesaţ alimentar şi dureri de mâini la

încheieturi. Cu memoria e altă treabă. Aia ţi se tulbură de la gânduri, care gândurile sunt un fel de viruşi infestatori la nivel de tubulatură facultativă a creierului de emisferă. Ma rog, cred că m-am rătăcit prin explicaţii, dar oricine înţelege ce vreau să spun.
Cât despre puii de canibali, numai de bine.